

Carles III, Gran Via de

Vial que comença en l'avinguda de Madrid i acaba en la plaça de Prat de la Riba. El traçat d'aquesta important via es va aprovar el 25 d'octubre de 1917 mitjançant el projecte conegut amb el nom de "*Plano de Enlaces*" que preveia la construcció de diferents vies ràpides dins del teixit urbà de la Ciutat. Es va començar a obrir prop de dotze anys més tard, amb motiu de l'Exposició Internacional de 1929. El 19 de novembre de 1929 s'aprovà la dedicació de Carles III. L'any 1931 es trobava obert i urbanitzat, en part, des de la Travessera de les Corts fins la Diagonal, sobre el territori que havia estat propietat de Can Grau i de Can Duran, dues masies de les que es dona àmplia referència històrica en el "Quadern de l'Arxiu 2". L'obertura des de l'avinguda de Madrid fins la Travessera que afectava la finca del Sòl de Baix, propietat de la família Comas i Masferrer i el camp de futbol arrendat pel FC Barcelona, tingué lloc anys més tard ja que la seva prolongació en direcció al carrer de Badal afectava una sèrie de fàbriques de productes químics.

Amb l'aprovació del "*Plan Parcial de Ordenación del sector final de la avenida del Generalísimo Franco*" el 7 de desembre de 1956, es van consolidar els alineaments i prengué cos la idea de soterrar la part central del vial. Amb l'aprovació del Pla General Metropolità, l'any 1974, aquesta via fou anomenada "*Primer Cinturón*" (El segon cinturó corresponia a l'actual Ronda de Dalt). La part soterrada rebé el nom d'avinguda de l'Alcalde Porcioles, per haver estat el gran impulsor d'aquestes obres públiques. Es va mantenir el nom de Gran Via de Carles III en les calçades laterals per no haver de modificar les adreces postals de les diferents finques termeneres amb el vial. Josep Maria de Porcioles i Colomer (Amer, La Selva, 1904) fou alcalde de Barcelona de 1957 al 1973. Fou també director general de registres i del notariat, president de la diputació de Lleida i jutge d'apel·lacions d'Andorra.

Actualment la part soterrada de la Gran Via de Carles III es coneguda com Ronda del Mig.

Resum biogràfic del personatge de la dedicació:

El que va ser rei de Nàpols i després rei d'Espanya com a Carles III, nasqué a Madrid el 20 de gener de 1716 i morí el 14 de desembre de 1788. Tercer fill de Felip V i primogènit amb la seva segona dona Isabel de Farnesio. L'octubre de 1731 sortí de Barcelona amb una esquadra de més de 40 unitats i 7000 homes per a ocupar els estats que li havien estat atorgats a Itàlia, conquerint Nàpols i Sicília.

El juliol de 1734, amb 18 anys, es va coronar rei de Palerm, renunciant per conveni als ducats de Toscana, Plasència i Parma. el seu regnat de Nàpols durà 16 anys. a la mort del seu germanastre Ferran VI fou designat per a la corona d'Espanya. Desembarcà a Barcelona el 17 d'octubre de 1759. El 13 de juliol de 1760 va fer solemne entrada a Madrid proposant s'anomenés patrona d'Espanya a la Immaculada Concepció. el 19 de juliol va fer el jurament de les lleis i costums del regne. el 27 de setembre es morí la seva muller Maria Amàlia de Saxònia de la que tingué set fills i sis filles. Un del seus errors va ser la signatura el 27 de febrer de 1767 de la "*Real Pragmática Sanción*" per la que desterrava a tots els jueus i confiscava tots els seus béns. Va atribuir el motí de Squillace a les intrigues jesuïtes, l'expulsió dels quals fou executada pel comte d'Aranda el qual aconseguí una butlla papal el 1773 que extingia la Companyia.

Amb el regnat de Carles III va acabar el període de les reformes. Fou aliat de França en la guerra dels set anys i de nou aliat contra Anglaterra en la guerra de la independència nord-americana, amb l'intent fallit de conquerir el penyal de Gibraltar el 1782.

El 1778 liberalitzà definitivament el comerç amb Amèrica permetent la relació directa de diversos ports catalans amb les colònies.

Durant el seu regnat es va prohibir l'ensenyament del català a les escoles de primeres lletres, llatinitat i retòrica (26 de juny de 1768). Es foragità el català de tots els jutjats, exemple que van seguir les cúries diocesanes. Es va prohibir que tots els mercaders i comerciants portessin els llibres de comptabilitat en català (24 de desembre de 1772). L'any 1773 el *Consejo de Castilla* prohibí s'editessin llibres d'ensenyament en català a la Universitat de Cervera.

Fonts:

(RP7: finca 133)

(DIU: LC84;pla d'enllaços)

(AMAB: plànols 1927-31)